

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De pentecoste. ca. xliij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Numerorū

qz mortē dñi factā vespe significabat. Hos agnos qdā tradūt de sūptu tradi sacerdotū. Josephus de publico: q etā q̄tidianā d̄ sūptu sacerdotū oblationē d̄ eterniat. Offerebat em̄ sacerdos in dieb; vicis sue assariū farine oleo misce, z modica decoctioe indurate, medietatē mane, z medietatē vespe sup altare. In hūc modū ecclia manet vespe offerit dño laudes z cōpletorū, vel post in p̄ma z cōpletorio offert cōfessionē ad mutuo orādū tanq̄ iuge sacrificiū, qz sacrificiū n̄m deo est spūs tribulatus z humillatus.

De sabbato z oblationibus eius,

Capitulum. XLII.

Olemitates le

Sgales erāt septē. Sabbatū, neomenia, p̄phase, p̄tecostes, festū clāgoris, festū p̄tiationis, scenophegia. Sabbatū interpretat̄ req̄es, z p̄or̄ dicit̄ festū dñi, qz cū aliā festa instituta z nominata sint ab aliq̄ euentū vel ope eoz h̄ d̄: sabbatū, qz de in coquitur. Inde ē forte qz p̄uilegiatū ē in duobus: qz in eo nō licet cibū parare: nec vltra mille passus ire. Dicit̄ aut̄ h̄ festū legale: nō q̄n̄z aū legētiā ab exteris q̄busdā nationibus obseruatū fuerit sabbatū, s; qz sub lege p̄mo obseruatū ē ex p̄cepto. Ea die p̄ter iuge sacrificiū offerebāt duo agni āncullū im̄maculati cū libamētis suis in holocaustum.

De neomenia, Capitulum. XLIII.

Comenia sonat

Innouatio lune. Ficos ei nouū mene lune interpretatur. Quia q̄ iudei in legitimis suis lunationes p̄ mensib; habebāt ex lege, diē noue lune vocabāt kal̄, legales: z erat dies ferialis ap̄ eos. Ea die offerebant vitulos duos, arietē vnū, agnos anniculos septē cū libamētis suis p̄ singulos. Zircūq; p̄ declinatōe pcc̄i cū libamētis suis, om̄ia hec in holocaustum.

De p̄phase, Capitulum. XLIII.

Quartadecia die

Quarta die primi mensis ad vesperū comedit̄ batur p̄phase, i. transit̄ p̄ causas sup̄ius dicit̄as. Eadē die dicebat̄ pascha, i. immolatio. Sequenti die inchoabat̄ festū azymoz qd̄ ptelabāt septē dieb;. Quoz dies p̄ma z vltia so-

lennis erat z ferialis ab oī ope fulli. Qd̄ ezechiel addit de festo p̄me diei apl̄s, z alibi d̄ decima die q̄ tollebat̄ agn̄. An̄ z p̄m̄ mensis solet cōpari, vij. in solēnitatib;. forte moyses cā breuitatis p̄rāsūt. Vel multa ad amplandū cultū dei sup̄addita sūt, q̄ ezechiel p̄sequitur. sic in sabbato de portaz ap̄tōe z p̄ceptis. Post p̄mā diē solennē, i. xvj. luna torrebāt igni spicas recentes, z grana manibus cōfricata in modum faris fracti offerebant dño assariū vnū, cul̄ pugillū vel drāchmā vnā adolebat sacerdos sup altare: restū quū erat eius. Pro hac oblatioe qdā putauerūt h̄ festū nō solū azymoz dici: sed etā festū nouoz errātes, qz legūt nisan q̄n̄q̄ vocari mensē nouoz. Ab hac, xvj. die dicit̄ iosephus nūerari septē hebdomadas: post q̄s statū erat pentecostes. Alij dicūt eas nūerari ab altera die sabbati qd̄ erat i dieb; azymoz, qz lrā historie videtur sic sonare. Alij ab ip̄a p̄ma die azymoz: ne plures q̄. i. dies inter pasca z pentecosten inueniātur. In his dieb; septē p̄ singulos dies offerebātur in holocaustum eedē hostie: que etiam in neomenia cum libamētis suis.

De pentecoste, Capitulum. XLIII.

Entecoste sonat

Pinquagesim̄. Pentacon ei grece, i. latine, hebraice asarta. Al̄ p̄te-

coste, ipsa quinquagena dierū, quibus cōpletis immittēs vltima dies dicebat̄ festū p̄m̄, i. cōsecutiū vel p̄secutiū, i. diez. Fiebat autē in memoriam date legis: q̄. i. die ab exitu d̄ egypto data ē. Eadē solēnitas dicebat̄ festum hebdomadaz qz supputatis vt dicit̄ crū ē, vij. hebdomadibus: ab altera die sabbati azymoz fiebat. Q̄ si volum̄ se q̄ iosephū sabbatuz

dicem̄ h̄ p̄mā diē solennē azymoz, dicebat̄ etā festū p̄mittuoz, qz tūc de nouis frugib; offerebantur duo panes duoz assaroz de

Scdm̄ h̄ inuenies Dum completerentur dies pentecostes.

Certior sentētia est a prima die azymoz quinquagesimū esse pentecosten, z a secunda quinquagesimū esse secundaz diē pentecostes in qua offerebātur panes noui, sicut secunda die azymoz grana, z ita duo dies quinquagesimi leguntur numerati.

alphica siccata facti s; iosephū z fermētati. z ideo nil ex eis sup altare ponebat, z cū eis due agne in esum tm̄ sacerdotū: z nil ex eis i crastinū relinqui pmittebat. Erat z h̄ festus septē dierū: z p singulos offerebant eedē hostie q̄ etiā in neomenia z dieb; azymoz cū libamēt; suis. Tñ v̄i velle ioseph; tūc im molarī vitulos tres ardetes duos, agnos quattuordecim.

Tres p̄mitte frugūz offerebant domino, scz colligēdaz, eden; darū, referuandarū. Colligēdaz in manūpulis: z in pasca. Edēdaz in panib; z in pentecosten. Referuandarū que referuabantur, z de istis ad plus dabat quadragesima pars ad minus decima.

De festo tubaz. Capitulum, XLV.

Prima die mēsis

Septimi duplex erat solennitas, neomenia, z festū clangorū vel tubaz. Tñ, Buccinate in neomenia tuba. In q̄ buccinabāt cornib; pecorinis, qz ea die liberat; est isaac ne imolaret; pecore substitu; to, p eo. Dicebat etiā festū septimoz, vel sabbatū mēsiū, qz hic septim; mēsis fere totus erat solēnis. Ea die p̄ter oblatōes neomenie offerebant in holocaustū vitulos vn̄, aries vn̄, anni anniculi septē, hirc; p̄ peccō cū libamētis suis. Tradit; qz subintroductū ē a iudeis de cereis: vt p ignē imolatōez isaac paratā significarent. Item a moderniorib; translati sunt cerei ad decimā diez que est p mortuis: forte pro spe resurrectōis.

De festo propitiacionis.

Capitulum, XLVI.

Quinta die eiusdē

mensis erat festum propitiacionis, qz ea die rediit moyses ad eos referē deum eis placatum sup offensam vituli p̄statilis. Ea die ieiunabāt hoies z iumēta et pueri septēnes a vespa vsq; ad vesperā p memoria mortuorū. Tñ etiā dicebat dies afflictōis. Dicebat qz dies expiatiōis, qz ea die sanguine vitule ruse expiabat tabernaculū z altare vt p̄dictū est. Et fiebat cinis ex eo ad expiatiōz imūdorū, z ipsi expiabant a peccatis illius anni p

emissione hirci apompeij. Erat em̄ oblatio diei illi; vitul; vn̄, aries vn̄, agni anniculi septē, hirc; p̄ peccō cū libamētis eoz.

De scenophegia.

Capitulum, XLVII.

Tridecima die

eiusdem mensis erat scenophegia qd sonat fixio tabnaculoz. In q̄ septē dies habitabāt sub ymbracul; i memoria, xl. ānoz: in q̄b; fuerūt in tabernacul; in deserto. Tñ z festū tabnaculoz dici solet. Pro telabāt aut septē dieb; qz p̄ma z vltima solēnes erāt. Octau; etiā dies erat solēnis, nō qz eēt d̄ scenophegia, s; qz ea die pueniebāt ad faciendā collectā, forte in vsus pauperū: vel in alios vsus cōes. Tñ z scenophegia, qnq; legit esse festū octo dierū. Sed p̄ies illi nō seruiert ogdoadi. Tradit; qz in q̄ttuor dieb; inēposit; a die decima vsq; ad hāc, hebreos obseruare ieiunia. Tradit; ioseph; q̄ i his septē dieb; ferebāt i manib; ramos myrti z salic; z sumitates palmarū, virgulas mali p̄fici. Fiebatq; de cūct; frugib; terre oblatio dño in grātiacionez. Oblatio p̄o septē diez hec erat. Pr̄ima die offerebant in holocaustū vituli, xiiij, ardetes duo, agni anniculi xiiij, z hirc; p̄ peccō cū libamētis eoz. Eadē oblatio arctū z agnoz hirci fiebat p singulos dies seq̄ntes, s; de numero vituloz vn̄ subtrahēbat i dies. In sc̄da, xij, in tertia, xi, in quarta, x, in q̄nta, ix, in sexta, viij, in septima, viij. In octaua q̄ erat solēnis offerebat aries vn̄, vitul; vn̄, agni anniculi septē, z hirc; p̄ peccō: cū libamētis eoz. Forte i, viij, dieb; facta ē subtractio vituloz, vt i sūma fierēt, lxx, in memoriā eoz q̄ in, lxx, aīab; intrauerūt egyptū. He sūt oblatōes holocaustoz in, viij, solēnitatib; z fiebat de publico. Nō p̄t h̄ celo sabbatū in desinēs sacrificiū, nec hostie spontanee vel ncārie. Et nota, qz ille tres solennitates q̄, viij, dieb; p̄telabant; p̄cipue dicebant. Et sabbatū qd̄ interueniebat i illis dieb; dicebat; sabbatū sabbatoz: quasi sabbatū festoz. Alias festiuitates adiecit his hebrei p̄t varios euent; sic encenia z phurim, id ē festū hester, sed nō dicunt; legales, id est non sunt in lege institute. Nota solennitates p̄fatas tres, pasca, pentecosten, et scenophegia dictas cerimonias a cereis, id est, luminibus, vel a carie, z mene, quod est de